

Келажакда, умматнинг охирида бир халифа чиқади

15:20 / 21 октябрь 1570

نُبِّهْ لِّلْاٰدِيَّةِ نَع
ثِرَاحِ لِّلْاٰلِخَدِّ لَاقِةً يَطْبِقُ لَاقِةً
هَلْ لِّلْاٰدِيَّةِ وَوَعَدِ بَرِيَّةِ نُبِّ
يَلَعِ اُمَّةً مَّ اَنْ اَوْ نَاوْفِصِ نُبِّ
نَعِ اَهْلِ اَسْفَافِ مَلَسِ مُمَّا
هَبْ فَسْخِي يَدِّلِ اَشْيِجِ لَاقِةً
نُبِّ اِمَّا يَفِ لِكَلِ ذَنَّاكُ وَا

لُؤْسَر لَاقُ : تَل لَاقَف ، رِي بُّزَلَا
هَيَلَعُ هَلَلَا يَلَصِر هَلَلَا
تِي بُلَابُ ذِيءَاعُ ذُوغِي » : مَلَسَو
اِذِافُ ثَغَبِ هَيَلَا ثَغَبِي ف
ضُرَالَا نَمَءَاذِي بَبَاؤُنَاك
اي : تَلُوقَف ، «مِهِبَ فِسُخُ
نَمَبَ فَيَكَفِ هَلَلَا لُؤْسَر
هِبُ فَسُخِي » : لَاقَا هِرَاكَا نَاك
مُويُ ثَغَبِي هُنَّكَ لَوُ مُمُغَم
يَفَو . «هَتِّي ن يَلَعِ مَأي قُولا
نُبِ هَلَلَا ذُبَع لَاقُ : هَيَاور
اَذِهِبَا وَهُ أَمَ هَلَلَاوَا أَمَا : نَاوُفَص
نُبَا لَاتِ قُولا يَتَا لَ شِي جُولا

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قَيْسِ بْنِ رَبِيعٍ

Убайдуллоҳ ибн Қибтийя розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Хорис ибн Абу Робийъа ва Абдуллоҳ ибн Сафвон розияллоҳу анҳумолар Умму Салама розияллоҳу анҳонинг ҳузурларига киришди. Мен ҳам улар билан бирга эдим. Икковлари у кишидан ер ютиб юборадиган лашкар ҳақида сўрашди. Ўша вақтда Ибн Зубайрнинг воқеаси бўлаётган кунлар эди. Умму Салама шундай деди: «Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам **«Бир паноҳ истовчи Байтдан паноҳ топади. Сўнг унга бир аскар юборилади. Сайҳонликка етганларида уларни ер ютади»**, деганлар. «Эй Аллоҳнинг Расули, ўша ишни ёқтирмаганлар қандоқ бўладилар?» десам, у зот: **«Уни ҳам улар билан қўшиб ер ютади, лекин у Қиёмат куни ниятига яраша тирилади»**, дедилар».

Бошқа бир ривоятда «Абдуллоҳ ибн Сафвон «Ундоқ бўлса, ўша аскар манави Ибн Зубайрга қарши қитолга юборилган лашкар эмас экан», деди», дейилган.

Тўртовлари ривоят қилганлар.

Шарҳ: Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоҳу анҳумо Маккада умавийлар халифалигига қарши чиқиб, Ҳижозда ўз халифалигини эълон қилган. Шунда Шомдаги халифа Язид ибн Муовия у кишига қарши Ҳажжож золим бошчилигида лашкар юборган, Абдуллоҳ ибн Зубайр розияллоҳу анҳу Каъбага кириб паноҳ топганлар.

Ўшанда одамлар Пайғамбар алайҳиссаломнинг Қиёмат яқин қолганда бир одам Каъбага кириб паноҳ топиши, унга қарши юборилган лашкарни эса ер ютиши ҳақидаги ҳадиси шарифларини эслаб қолишган. Хорис ибн Абу Робийъа ва Абдуллоҳ ибн Сафвон розияллоҳу анҳумолар Умму Салама онамиз розияллоҳу анҳодан бу ҳадиси шариф ҳақида сўраш учун келишган. Улар билан бирга ушбу ривоятнинг ровийси Убайдуллоҳ ибн Қибтийя розияллоҳу анҳу ҳам бўлган.

Улар Умму Салама онамиз розияллоҳу анҳодан бу ҳадиси шарифни эшитганларидан сўнг, гап бошқа паноҳ топувчи ҳақида, бошқа лашкар ҳақида эканини англаб етганлар.

Ростдан ҳам Ҳажжожнинг лашкарини ер ютмаган. Дарҳақиқат, бу ҳадиси шарифда гап бошқа лашкар, яъни Имом Маҳдий розияллоҳу анҳу Каъбадан паноҳ топганларида у кишига қарши юбориладиган лашкар ҳақида кетган.

يَبْنُلَانَعَمَلَسْمُأْنَع
مَلَسَوَهَيْلَعُهُلَلَايَلَص
ذْنَعُفَالْتُخَانُوكَي» :لَاق
لُجْرُجُخِيْفِ،ةَفِيْلَخِتُوم
يَلِإِبْرَاهِمَ نِيَدَمْلَالِهَأْنَم
لِهَأْنَمُسَانِهَيْتَأِيْفِ،ةَكَم
،هِرَاكُوهَوُهُنُوجُخِيْفِ،ةَكَم
نُكْرَلَانِيْبُهُنُوعِيَابِيْفِ
تُعَبِهَيْلِإِثْعَبِيْوِ،مَاقَمْلَاو
فَسُخِيْفِ،مَاشِلَالِهَأْنَم
ةَكَمَنْيْبِءَاذِيْبَلِابْمُوب
سَانِلَايَأْرَاذِيْفِ،ةَنْيَدَمْلَاو

مأش ل ل اذبأ هاتأ كل ذ
قأرغ ل ل هأ بئأ صغ و
نك ر ل ا ن ي ب ه ن و ع ي ا ب ي ف
ن م ل ج ر أ ش ن ي م ث م ا ق م ل ا و
ث غ ب ي ف ب ل ك ه ل ا و خ ا ش ي ر ق
ن و ر ه ظ ي ف ، ا ث غ ب م ه ي ل ا
ب ل ك ث غ ب ك ل ذ و م ه ي ل ع
د ه ش ي م ل ن م ل ه ب ي خ ل ا و
م س ق ي ف ، ب ل ك ه م ي ن غ
س ا ن ل ا ي ف ل م ع ي و ل ا م ل ا
ه ل ل ا ل ص ر م ه ي ب ن ه ن س ب
ي ق ل ي و ، م ل س و ه ي ل ع
ض ر ا ل ا ي ف ه ن ا ر ج ب م ا ل س ا ل ا

مُتَّ، نِي نَسَّ عَسَّ ثَبَلَيَف
هَيَلَع يَلَصُّي وَيَفَوْتِي
دُوَادُ وَبَأُ هَاوَر. «نَوْمُ سُمْلَا

Умму Салама розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: «**Бир халифа вафот этганда ихтилоф бўлади. Мадинадан бир киши Маккага қочиб чиқади. Унинг олдига Маккадан одамлар келиб, ўзи истамаса ҳам уни олиб чиқиб, Рукн билан Мақом ўртасида унга байъат қиладилар. Унга қарши Шомдан аскар юборилади, лекин уларни Макка билан Мадина орасидаги сайхонликда ер ютади. Одамлар бунни кўргач, унинг олдига Шомнинг абдоллари - авлиёлари ва аҳли Ироқнинг яхшилари келиб, унга байъат қиладилар. Сўнгра қурайшдан тоғаси Бану Калблик бир киши чиқади. Маҳдий уларнинг устига аскар юбориб, уларга ғолиб келади. Ана ўша Калбнинг аскаридир. Калбнинг ўлжасига ҳозир бўлмаган одам ноумиддир. Кейин у (Маҳдий) молни тақсим қилади, одамлар орасида Набийлари соллаллоху алайҳи васалламнинг суннатига амал қилади. Ер юзида Ислом қарор топади. У етти йил қолиб, сўнг вафот этади, мусулмонлар унинг жанозасини ўқийдилар».**

Абу Довуд ривоят қилган.

هَلَلَا يِضَرَ رَةَ رَضَن يِبَأُ نَع
رَبَّاجَ دُنَع أَنُكْ لَأَقُ هُنَع
لَأَقُ فُ هُنَع هَلَلَا يِضَرَ

يَبْجِي أَلْأَقَارِغُ لَأَهْأَكِ شُوِي
مَهْرْدَ أَلْوُزِي فَقْ مَهْيَلِإِ
بَلْأَقْ؟ كَأَذَنْيَا نَم: أَنْلُقْ
بَلْأَقْ مُمْثْ، كَأَذَنْوَعَنْ مَيْ مَجْعَلِإِ
يَبْجِي أَلْأَمُشْ لَأَهْأَكِ شُوِي
بَلْأَقْ يُدْمُ أَلْوُزَانِي دْ مَهْيَلِإِ
لَبِقْ نَم: بَلْأَقْ؟ كَأَذَنْيَا نَم
مُمْثْ هَيْنُهُ تَكَسْ مُمْثْ مَوْرَلِإِ
يَلْصَرْ هَلْ لَأَلْوُسَرِ لَأَقْ: بَلْأَقْ
نُوكِّي» بَلْ سَوِ هَيْلَعْ هَلْ لَأِ
يَشْخِي هَيْلَخْ يَتْمُ أَرْخِ آيْ فِ
«أَدَعْ هُدْغِي أَلْأَيْ شَحْ لَأَمْلِإِ
هَنْأِ يَرْتَأْ: هَرْضَنْ يَبْأَلْ تُلُقْ

لَاقِ زِيْزَعُ لِدَبْعِ نَبِ رَمْعِ ل.

Абу Назра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Жобир розияллоҳу анҳунинг олдида эдик, у шундай деди: «Келажакда аҳли Ироқдан қафиз ҳам, дирҳам ҳам йиғилмайди», деди. «Бу қаердан?» дедик. «Ажамлар уни беришмайди», деди. Сўнгра: «Келажакда аҳли Шомдан муд ҳам, динор ҳам йиғилмайди», деди. «Бу қаердан?» дедик. «Рум тарафдан», деди. Бир оз сукут сақлаб туриб, «Расулуллоҳ алайҳиссалом **«Келажакда, умматимнинг охирида бир халифа чиқади. У молни сочади, уни санамайди»**, деганлар», деди. Абу Назрага «Сенингча, ўша Умар ибн Абдулазизми?» деган эдим, «Йўқ», деди».

«Фитналар ва Қиёмат аломатлари» китобидан